

۲۰۱۹/۰۷/۰۲

م. اسحاق نگارگر

پرستوهای معصوم

پرستوهای معصوم مرا آخر چرا کُشتند؟
مگر این بینوایان را به فرمان خُدا کُشتند؟
جنونِ قدرت این هنگامه ساز بزم خودبینی
ملامت نیستند آری اگر دیوانه ها کُشتند
دلِ رنجور من؛ این دست پروردِ عطوفت ها
بخون می غلتد انسان را اگر در هر کجا کُشتند
مگراشکِ ستمکش نیروی طوفان کند پیدا
عدالت می شود قایم اگر فرعون را کُشتند
خلیل این جا میان آتش نمرود می سوزد
تماشا کن اگر کُشتند اربابِ وفا کُشتند
تو رفتی هموطن اندر تلاشِ زندگی هیئات
مرا کُشتند بیدردان در آنجا گر ترا کُشتند!

من از اظهار همدردی چه گویم خسته ام دیگر
که هر روزم برای یک غم و یک ماجرا گُشتند
بُگش؛ آری بگش دیگر عدالت مُرده است اینجا
که آن بیچاره را هم با بسی ظُلم و جفا گُشتند

اسحاق نگارگر اول جولای ۲۰۱۹ برمنگهم

** * **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که سروده ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیک"ی بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

